

അറബി സാഹിത്യം-

ലത്തീനമേരിക്കയിൽ

ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് അതിന്റെ ജനദേശം വിട്ട് അന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും വളർച്ചയും ഉണ്ടാകുന്നത് അപൂർവ്വമല്ല. സാധാരണമായി ഈ വിധത്തിലുള്ള വളർച്ചയും വികാസവും സംഭവിക്കുന്നത് അന്യദേശങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയമായ ആധിപത്യം സ്ഥാപിതമാകുന്നതിലൂടെയാണ്. ആധുനിക കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ്, സ്പാനിഷ്, ഫ്രഞ്ച് തുടങ്ങിയ ഭാഷകളുടെ കാര്യത്തിൽ കണ്ടെത്താം. ഇവയൊക്കെ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വേരറപ്പിക്കുന്നതിനിടവന്നത്, സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വളർച്ചകൊണ്ടുതന്നെ. ചിലപ്പോൾ കടിയേ

ആധുനിക അറബി സംസ്കാരം നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനംതന്നെ (Nahdra) ആ മേഖലയിൽ രൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. ഇതിന് മുഖ്യമായി ഉത്തരവാദിത്വവും കാരണവും വഹിക്കുന്നത്, 1850-1860 കാലഘട്ടത്തിൽ ഇറ്റാലിയിലൂടെ, അറബി ലത്തീനമേരിക്കയിൽ-പ്രത്യേകിച്ചു മുകളിൽ പറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിൽ-ചെന്നുചേർന്ന കടിയേറ്റമാണ്. അറബി ഭാഷയിലുള്ള വാർത്താപത്രികകൾ, അവിടത്തെ വർനഗരങ്ങളായ റിയോ ഡി ജനീറിയോ (Rio de Janeiro) ബൂനോസ് എയ്റീസ് (Buenos Aires) എന്നിവിടങ്ങളിലും

കോന്നിയൂർ നരേന്ദ്രനാഥ്

ററക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടും ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് അന്യദേശങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും വളർച്ചയും വന്നെന്നുവരാം. അറബി സാഹിത്യത്തിന്റെ ശക്തിമത്തായ ഒരംശം ലത്തീനമേരിക്കൻ മേഖലയിലുണ്ടായത് ഇപ്രകാരമാണ്. ആ പ്രദേശത്ത് അറബി സാഹിത്യത്തിന് സ്വാധീനമുണ്ടെന്ന് പലരും അറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെയില്ലെന്നുള്ളതാണ് സത്യം!

തൂറാറാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ്, അറബി-സ്പാനിഷ് വംശജർ ലത്തീനമേരിക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കടിയേറുകയുണ്ടായി. ഇന്നും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരുടെ സംഖ്യ കുറവല്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ബ്രസീൽ, ആർജന്റീന എന്നിവിടങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ. ബ്രസീലിൽ 5,000,000 ആണ് അവരുടെ എണ്ണം. ആർജന്റീനയിൽ 1,500,000 വരും!

മറ്റും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, അറബി രാജ്യങ്ങളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരൊറ്റ പ്രസിദ്ധീകരണം പോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ലത്തീനമേരിക്കയിലെ ആദ്യത്തെ അറബി വർത്തമാനപ്പത്രം റിയോ ഡി ജനീറിയോയിൽ 1896-ൽ പുറത്തുവന്നു. അൽറക്ബ് (Al-Rakhib) എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ പേര്. അതിനുശേഷം 1940-വരെയുള്ള കാലത്ത് ആകെ മുന്നറ്റി തൊണ്ണൂറു അറബി മാസികകളും ദിനപത്രങ്ങളും മറ്റും അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്! ഇവയിലധികവും ആരംഭിച്ചത് ആർജന്റീനയിലും ബ്രസീലിലുമായിരുന്നു. ചിലി, വെനീസ്യുല (Venezuela) കൊളംബിയ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഇവ.

കുടിയേറ്റക്കാരുടെ പിൻമുറക്കാർക്ക്, പഴയ സാംസ്കാരിക പൈതൃകം പരിപാലിക്കുന്നതിനും പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനും, പലകാരണങ്ങളിൽ കാര്യമായി തീവ്രമായ താല്പര്യമില്ലാത്തതോടുകൂടി പലതും പ്രസിദ്ധീകരണമവസാനിപ്പിച്ചു. മുമ്പ് 250 വാർത്താപത്രികകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടു് ഇന്ന് അഞ്ചുണ്ണുമേയുള്ളതാണ് കണക്ക്! ഇത് ആർജ്ജന്റീനയിലെ സ്ഥിതിയാണ്. ബ്രസീലിലെ കഥയും വളരെ ഭിന്നമല്ല. അവശേഷിക്കുന്നവ സാംസ്കാരികവും സാഹിത്യപരവുമായ അവലോകനങ്ങളിലാണ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ അപൂർവ്വംതന്നെ.

ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ സ്ഥാപകരധികവും ഗദ്യകാരന്മാരോ കവികളോ ആയ സാഹിത്യപ്രേമികളാണ്. ലത്തീനമേരിക്കൻ മേഖലയിലെ ഏതാണ്ടു നൂറോളം അറബിക്കവികളുടെ ഒരു പട്ടിക-ജീവചരിത്ര വിവരങ്ങളും കൃതികളും മറ്റു പ്രസക്തങ്ങളായ വസ്തുതകളുമടക്കം-ഈ അടുത്തകാലത്ത് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതായി ഒരു വാർത്ത കാണുകയുണ്ടായി. അവർ സ്വീകരിച്ച രാജ്യങ്ങളുടെ ചരിത്രവും സംസ്കാരപാരമ്പര്യവും അന്തരീക്ഷവും ഉൾക്കൊണ്ടും അവ വിഷയമാക്കിയുമാണ് ഗദ്യകാരന്മാരധികവും സാഹിത്യപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നത്. ലത്തീനമേരിക്കൻ നാടുകളിലെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിവരങ്ങൾ അറബിഭാഷങ്ങളിൽ ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് ഇവരുടെ സാഹിത്യസംഭാവനകൾ വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

സംസ്കാരങ്ങളെ തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന ഈ സാഹചര്യം കാരണം, യൂറോപ്യന്മാർ

ക്ക് പരിചിതരാകുന്നതിനുമുമ്പ്, പല ലത്തീനമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും അറബിനാടുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. റൂബൻ ഡാറിയോ (Ruben Dario) ലിയോപോൾ ഡോ ലൂഗോണസ് (Leopoldo Lugones) ജോസ് ഹെർനാൻഡസ് (Jose Hernandez) റിക്കാർഡോ ഗിരാൽഡസ് (Ricardo Guiraldes) ഗിമാറേസ് റോസാ (Guimaraes Rosa) കാസ്ട്രോ ആൽവെസ് (Castro Alves) തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികളുടെ ആദ്യത്തെ തർജ്ജമ അറബി ഭാഷയിലാണുണ്ടായത് എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരിക്കട്ടെ. ഇവരിൽ പലരും വിശുദ്ധ ഖുറാൻ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തി, സ്ഥാനീഷിലാക്കി, പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ അറബിയിലെ ശാശ്വതകവികളായ അബുനവാസ് (Abu-Nuwas) എൽ മുടാനബി (El-Mutanabi) തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികളും, ഇതിൽ ചിലർ സ്ഥാനീഷിലാക്കിയിരിക്കുന്നു! 1890-1940-കാലഘട്ടത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

രണ്ടുലോകങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമ്പർക്കത്തിലൂടെ ഗണ്യമായി സാംസ്കാരിക സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ആധുനിക കാലത്ത് ഇടയായിട്ടില്ലെന്നുള്ള സത്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ഗ്രേഷ്യാ മാർക്വസ് (Gracia Manque)ന്റെ കൃതികൾ മാത്രമേ അറബിയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ആധുനിക അറബിക്കവിതകളുടെ തർജ്ജമകൾ സ്ഥാനീഷിൽ കിട്ടാത്തമില്ല! ഇന്ന് ഈ രംഗത്ത് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് മഡ്രീഡിലുള്ള ഹിസ്പാനോ അറബി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (Hispano Arab Institute, Madrid) മാത്രമാണ്.

